

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 528. A quibus fiat degradatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

ficiū correspondet, hoc ipso indirectè deponendum esse à beneficio ob eandem rationem, quia beneficium datur propter officium, cum gl. in can. 1. *caus. 1. q. 3.* Suar. *l. c. n. 14.* & Laym. *l. c.* asserit Reiffenst. *h. t. n. 23.*

2. Resp. ad secundum: depositio alia est verbalis totalis, de qua hucusque dictum, quæque intelligitur, dum quis simpliciter & sine addito jubetur deponi, sitque & fieri solet per sententiam oretenus proferendam, & est propriè simpliciter loquendo depositio. Barb. *de off. & potest. Episc. alleg. 110. n. 2.* Alia partialis, quæ vel à solo officio vel à solo beneficio dejicit criminatum, quæ si signatè quis in iure deponitur à solo beneficio, nequaquam ab Ordinibus & officio depositus aut deponendus est. Suar. *de cens. d. 30. s. 1.* Reiffenst. *h. t. n. 7.* dum autem depositus beneficio spoliatus non est, alimenta ei assignanda ex fructibus beneficii, ne cum opprobrio mendicare cogatur. Felin. *in c. ex parte. de accusat. n. 4.* Suar. *l. c. n. 3.* & 4. Sayr. *L. 4. thes. c. 22. in fine.* Castrop. *l. c.* Avil. *de cens. p. 4. d. univ. du. 1. concl. 3.* Laym. *L. 1. Sum. tr. 5. p. 3. c. 5. n. 2.* & 3. quin etiam post beneficii spoliationem subministranda hæc alimenta, censent Sayr. & Avila. Verùm posterioris contrarium rectius doceri à Covar. *L. 3. var. c. 13. n. 8.* & Bonac. *de cens. Tom. 1. d. 4. p. univ. n. 8.* ait Castrop. *l. c.* eò quòd depositus sibi imputare debeat eam, quam patitur, necessitatem, neque in opprobrium clericatus cedat, quòd sic depositus hac alimentorum privatione puniatur, maximè, ut Laym. *n. 3.* si post depositionem incorrigibilis existat.

Quest. 524. Num depositus simpliciter & absolutè privetur privilegio clericali fori & canonis?

Resp. negativè: nisi in sententia depositionis expressè exprimat hęc privatio. Abb. *in c. at si Clerici de iudiciis. §. de adulteris. n. 2.* Nav. *c. 27. n. 81.* Diaz. *pract. à n. 9.* Suar. Avil. *LL. cit. Bonac. l. c. n. 3.* Castrop. *l. c. n. 2.* Barb. *p. 3. de potest. episc. alleg. 110. n. 3.* Wiestn. *h. t. n. 73.* arg. *c. cum non ab homine. de iudiciis.* ubi Clericus depositus non permittitur curiæ sæculari, nisi crescenti fiat incorrigibilis, quam ipsam etiam limitationem ad summum habere veritatem post incorrigibilitatis declarationem, quinimò satis probabile esse, opus esse non solum sententiã declaratoriã incorrigibilitatis, sed etiam privativã dicti privilegii ob incorrigibilitatem, eò quòd nullibi cautum videatur amitti privilegium illud clericale, astruit Castrop. *l. c. n. 3.* citans pro hoc Laym. *l. c. tr. 6. p. 5. c. 5. n. 3.* Suar. *l. c. n. 7.* Tolet. *L. 1. c. 50. §. adverte.*

Quest. 525. An & quando Episcopus in pœna depositionis dispensare possit?

Resp. tamen, ut dictum in definitione depositionis, ea ex natura sua sit perpetua & irremissibilis, & vel hoc ipso inducat perpetuam inhabilitatem ad quodvis beneficium, tam à quo depositus est, quam ad aliud denuò obrinendum, ut cum Suar. *l. c. n. 5.* Reiffenst. *h. t. n. 26.* potest tamen Episcopus cum clericis ob adulterium eoque minora crimina post peractam penitentiam dispensare, eosque in integrum restituere ex concessione ab Alexand. facta *in cit. c. at si Clerici.* Abb. *in cit. c. §. de adulteris, à n. 1.* Barb. *ibid. n. 8.* & Gonz. *n. 1.* qui etiam hanc restitutionem depositorum cum R. P. Leur. *Jur. Can. Lib. V.*

Abbate astruit Capitulo sede vacante. His non obstante, quòd depositus sit infamis. *can. infames. 6. q. 1.* infames autem famæ restituere solius sit Papæ, arg. *c. cum te. de Sent. & rejudic. L. 1. §. 10. ff. de postul.* Nam etsi soli Papæ & Supremo Principi directà restitutio famæ seu in integrum ratione famæ reservetur, indirecta tamen, seu quæ fit per quandam consequentiam *cit. §. 10.* permittitur Prætoris; unde licet Episcopus in pœna infamæ dispensare non possit, potest tamen dispensationem, tollendo depositionem, indirectè tollere infamiam ex ea ortam: ita Abb. *in cit. c. at si clerici. num. 15.* Wiestn. *h. t. n. 75.* Reiffenst. *n. 29.*

Quest. 526. Crimina, ob quæ Clericus in perpetuum deponi potest, quænam sint?

Resp. tamen, si priscis canonibus severiori disciplinæ ecclesiasticæ moribus magis accommodatis multa istiusmodi crimina depositionis pœnæ obnoxia numerarentur, & inter ea adulterium, stuprum, incestus, furtum, homicidium simpliciter talia, iisque etiam minora crimina, hodie tamen, rigore illo non parùm remittente, non nisi criminibus, non tantùm purè ex natura sua & objecto gravibus, sed circumstantiis & adjunctis qualitatibus valde atrocibus & scandalosis prudenti arbitrio Judicis hæc pœna depositionis statuenda & infligenda, v. g. adulterio, stupro & incestui violento, homicidio voluntario præmeditato, furto sacrilego rei pretiosæ, aut in majore quantitate, concubinarum notorio & post multas monitiones continuato &c. ita Abb. *in c. at si clerici. de iudic. n. 33.* Laym. *L. 1. tr. 5. p. 3. c. 5. n. 2.* Castrop. *tr. 29. p. ult. n. 4.* Arg. *c. si autem. de cohab. Cler. & mul. Trid. Sess. 22. de observand. in celebr. missar.*

Quest. 527. Quid, & quotuplex sit degradatio?

1. Resp. ad primum: degradatio (quæ & depositio realis vocatur) est pœna ecclesiastica, quæ Clericus Ordine & munere clericali, & consequenter omni beneficio & officio nec non fori & canonis per sententiam solenniter perpetuò privatur & Curiæ sæculari traditur ab eadem juxta leges puniendus, sive ut alii, ut transeat in potestatem sæcularem, ut instar laici incarcerationi ac puniri secundùm leges civiles possit. Dicitur autem: *per sententiam*, quia non infligitur ipso jure, sed per Judicem ecclesiasticum imponi debet, cum ad eam requiratur certa solennitas jure præscripta. *c. degradatio. h. t. in 6.* Dicitur quoque: *privatur privilegio fori & canonis*, quod tamen ad degradationem tantum verbalem extenditur, Barb. *ibid. n. 9.* Abb. *in c. ad abolendam. de heret. cum*, ut cum gl. *in c. degradatio. in 6. v. privilegio. n. 11.* Reiffenst. *h. t. n. 34.* Wiestn. *n. 76.* solummodò verbaliter degradatum percutiens non incurrat excommunicationem. *can. si quis suadente.*

2. Resp. ad secundum: degradatio distincta à depositione simplici, alia est verbalis, quæ fit per sententiam authenticam & solennem, alia realis seu actualis, quæ hanc sententiam certis ceremoniis & ritibus exequitur.

Quest. 528. A quibus fiat degradatio?

1. Resp. primò: degradatio Episcopi verbalis fieri potest à solo Summo Pontifice. *c. accusat. & c. quamvis. 3. q. 6.* Castrop. *cit. p. ult. n. 7.* cum Abb. *in c. grave nimis, de præbend. n. 4.* & *c. non potest.*

Potest. de sent. & re judic. cognitio verò fieri debet à Metropolitanò convenientibus Episcopis totius provincie, quos ad minimum esse debere 12. præter Metropolitanum astruunt Abb. in cit. c. non potest. Avil. p. 4. de univ. du. 4. concl. 2. Henriq. L. 13. c. 55. n. 2. Castrop. l. c. n. 7. Sic quoque in religiosos exemptos nullum alium quàm Pontificem ferre posse sententiam degradationis, nisi fortè ex consuetudine vel privilegio id comperat eorum Prælato regulati, ut cum Nav. L. 15. consilior. conf. 58. de reg. n. 3. Castrop. l. c. quale privilegium tamen si neget Avila, se invenisse in compend. privileg. Minorum, Castrop. tamen affirmat, posse ad hunc casum extendi privilegium, quod habetur in compend. privileg. Societatis Jesu, v. Prælati. §. 3. nimirum Præpositos & Rectores circa religiosos suos quò ad facultatem absolvendi & dispensandi in irregularitatibus posse, quod possunt Episcopi in Clericos & laicos sibi subjectos.

2. Resp. Secundò: Sententiam degradationis verbalis ferre posse Episcopum proprium confirmatum, etiam non consecratum (quia non est actus Ordinis, sed jurisdictionis) in Clericos sibi subjectos uti & ex ejus delegatione Sacerdotem simplicem, tradunt Suar. cit. d. 30. s. 1. n. 18. Bonac. c. 1. d. 4. de cens. p. univ. n. 10. & 11. Laym. l. c. num. 2. Cón. d. 16. n. 6. Avil. l. c. §. secundò sequitur. Castrop. cit. n. 7. unde à potiore id poterit capitulum sede vacante, utpote succedente Episcopo in jurisdictione per vicarium suum à se electum, Castrop. Avil. ll. cit. Wiestn. h. e. n. 78. Reiffent. n. 39. cum communi, contrarium docente Abb. in c. at si Clerici. Imola in c. transmissam de elect. Sarmiento & aliis sententibus, hanc degradationis sententiam spectare ad Episcopum consecratum. Porro ad hanc, uti & ad degradationem realem requiruntur plures personæ aliæ præter Episcopum proprium aut vicarium generalem illius vel capituli ab eo specialiter deputatum condemnationi seu degradationi præsentis. In degradatione clerici in Minoribus constituti aliqui de clero capitulum representantes, alioquin sententia erit nulla, c. penult. 15. q. 7. c. 1. de excess. Prælat. nisi aliud consuetudine inductum, ut Suar. l. c. n. 19. Laym. l. c. n. 4. cum gl. communiter recepta in c. 2. de penis. in 6. v. presentia. In degradatione clerici in Sacris constituti plures alii Episcopi requiruntur, tres in degradatione Diaconi vel Subdiaconi, in degradatione Presbyteri sex, ut Bonac. l. c. n. 12. Cóninch. l. c. num. 8. Clar. præf. crim. L. 5. q. 74. Castrop. l. c. num. 8. juxta can. felix. can. si autem. 15. q. 7. juncto c. 1. de hæret. in 6. quæ tamen hodie quò ad degradationem constitutorum in Sacris murata sunt per Trid. Sess. 13. c. 4. de reform. ita ut loco Episcoporum, non tantum pro crimine hæresis, sed & generaliter pro aliis criminibus præter proprium sufficienter totidem Abbates usum mitræ & baculi habentes, & ubi hi commodè haberi non possunt, Prælati alii seu in dignitate ecclesiastica constituti, vel personæ graves consilio & scientiâ juris commendabiles, ut Suar. l. c. n. 20. Barb. de off. & potest. episc. alleg. 110. n. 26. Castrop. cit. n. 8. Wiestn. h. e. n. 79. Reiffent. num. 41. Et hæc quò ad degradationem Episcopo inferiorum, de Episcopis siquidem degradandis quò ad ea, quæ jure antiquo statuta, Trid. nihil immutavit, ut Cón. l. c. n. 9. Castrop. l. c. De cætero dicti suffragatores seu assessores Episcopi proprii, sive sint Episcopi, sive Abbates aliive, in hac degradatione non habent vorum tantum consultativum, sed & decisivum, eò quòd jure antiquo Episco-

pi illi assistentes erant quò ad causæ cognitionem & sententiæ prolationem simul Judices seu conjudices, ut colligitur ex c. 3. de sent. & re judic. & ibi gl. & c. fin. 15. q. 7. in quo modo assistendi Trid. nihil immutavit, ut docent Suar. de cens. d. 30. s. 1. n. 20. Barb. 3. p. de potest. Episc. alleg. 120. n. 20. Cón. l. c. n. 8. Avil. l. c. du. 5. in fine. Henriq. l. c. n. 2. quos citat & sequitur Castrop. l. c. qui etiam cum Abb. in c. non potest. n. 16. & Felin. ibid. num. 16. Bonac. d. 4. p. univ. n. 14. aliisque ab eo relatis ait: non posse procedi ad degradationem Sacerdotis (idem est de Diacono) nisi hi Assessores cum Episcopo consentiant, juxta c. non potest. dam interim in degradatione Clericorum in minoribus constitutorum consensus horum assistentium unanimes, aut etiam majoris numeri non requiratur.

3. Resp. tertio: degradationis realis seu actualis, quæ etiam à Trid. vocatur solennis, minister proprius est Episcopus consecratus, ita ut à proprio etiam non consecrato fieri nequeat, cum videatur esse Ordinis episcopalis, Barb. l. c. n. 110. n. 24. Laym. l. c. n. 5. cum gl. in c. transmissam. de elect. v. de talibus. unde fieri non potest per vicarium Capituli Sede vacante, nisi hic sit Episcopus consecratus, quamvis autem Bonac. l. c. n. 11. probabiliter existimet solum Episcopum proprium esse hujus degradationis ministrum, ita ut ne quidem ex hujus delegatione subditum illius degradare possit Episcopus alienus, etiam si consecratus, eò quòd Trid. dicat: Episcopum per se debere degradare subditum, verius tamen censet Castrop. n. 9. contrarium, cum Suar. l. c. n. 18. & Laym. l. c. c. 5. n. 5. & verba illa: per se ipsum: illud solum importare, quòd degradare nequeat per vicariū, qui nō sit Episcopus consecratus.

Quest. 529. Quis modus, seu quæ forma & solemnitates observandæ in ipsa actuali degradatione?

Resp. forma hæc seu solemnitates hæ præscriptæ in c. degradatio, §. actualis verò, de penis in 6. uti & in Pontificali Romano sunt sequentes: primò post decretam per Episcopum coram requiritis assistentibus hanc degradationem coram eodem Episcopo degradaturo induto pontificali habitu in Ecclesia aliòve loco sacro consistente, inducitur degradandus sacris quoque vestibus, ac si celebraturus aliòve actum ordinis sui, à quo degradandus, exercere vellet, indutus, in manibus gerens instrumenta Ordinum, à quibus degradandus. Dein præsentibus Judice sæculari Episcopus publicè auferet singula retrogrado ordine incipiendo ab illo, quod in ultima ordinatione acceperat, usque ad illud, quod in collatione primæ tonsuræ acceperat. Seu porrigi solet; tunc tondetur & raditur illi caput, ne ullum statûs clericalis vestigium appareat, prolatis interea certis verbis, quæ effectum singulorum declarent, & præsentibus horrorem incutiant, v. g. ad ablationem insignium Sacerdotalium dicendo: *anferimus tibi vestem Sacerdotalem & honore Sacerdotali privamus*, ac tandem subjiciendo: *authoritate Dei omnipotentis Patris & Filii & Spiritûs S. & nostrâ tibi habitum clericalem auferimus & deponimus, degradamus, spoliamus & exuimus te omni Ordine, beneficio & privilegio clericali, ac denique sic degradatus traditur curiæ sæculari. Ad hanc verò executionem necessariam non esse præsentiam dictorum aliorum Episcoporum aut Abbatum, quia id nullibi cautum est, sed Episcopum proprium se solo eam facere posse, tenent Sylv. de degradatio. n. 1. in fine. Sayr. L. 5. thes. c. 22. n. 7.*

Suar,